

VREMEPOV ŽUPE KROZ DOKUMENTE I SVJETLOPISE

"... mudra je bila zamisao preuzvišenog gospodina Nadbiskupa da se osnuju ove župe. Mnogi i mnogi od naših dobrih župljana ne bi došli u grad k nama da mi nismo došli na periferiju pitati za njih. I mnoge duše propale bi zauvijek da Dobri pastir nije poslao svoje pomoćnike da potraže izgubljene ovce i da ih na ramenima, često puta izmučenima od posla i oslabljenima od svakidanjih britga i teškoća, donesu u ovčarnicu Kristovu...."

Liber memorabilem rkt. Župe sv. Terezije od Djeteta Isusa, Zagreb, Sv. I, god. 1945-1962, str. 6-7

DOLAZAK I POČETAK DJELOVANJA SESTARA KLANJATELJICA KRVI KRISTOVE

1933.

Klanjateljice Krvi Kristove (u ono vrijeme: sestre Dragocjene Krvi Isusove ili Predragocjene Krvi Isusove) došle su u Zagreb 25. kolovoza 1933. godine. Nastanile su se najprije u Đordićevu, a potom u Palmotićevu ulici. Uzdržavale su se podučavanjem njemačkog jezika i primanjem studentica na stan. U njihovu radu najviše im je pomagala gđa Franjica Cukovečki, predsjednica Marijine kongregacije u crkvi Srca Isusova u Palmotićevu ulici.

Gđa Justina Pravica rođ. Krajcer 11. studenoga darovala je časnim sestrama svoj posjed veličine 4115 m² na Miramarskoj cesti 82. Posjed se sastojao od zemljišta, dvije stambene i tri gospodarske zgrade. Njezina darovnica službeno je potvrđena 22. studenog.

1934.

Gđa Justina Pravicainicirala je 1. siječnja osnivanje odbora koji bi podupirao rad sestara i pomogao osnivanje Dječjeg skloništa. Molba za rad podnesena je 17. svibnja, a već 15. lipnja Komisija za izdavanje dozvola pregledala je budući prostor skloništa.

Adaptacija darovanih zgrada u samostan, kapelicu i sklonište za djecu započela je 16. srpnja.

Sestre Klanjateljice Krvi Kristove uselile su se u adaptirane prostore na Miramarskoj 82, 3. kolovoza.

Službena dozvola za rad Dječjeg skloništa i Odbora pristigla je 3. rujna.

Odbor za podupiranje skloništa sestara Klanjateljica Krvi Kristove koji će "...riječju i djelom potpomagati i unapređivati Dječje sklonište..." službeno je osnovan 6. rujna.

Na blagdan Uzvišenja sv. Križa, 14. rujna, u toranj nove kapele postavljen je zvono iz kapele Zakladne bolnice s početka llice koja je srušena 1931. godine, a na toranj je postavljen križ kojeg je darovao gosp. Franjo Augustinčić.

Novu kapelicu Presvete Krvi Kristove blagoslovio je nadbiskup koadjutor, dr. Alojzije Stepinac, 4. studenog.

Već 6. prosinca Dječje sklonište organiziralo je i prvo Nikolinje, a prvu polnočku služio je preč. dr. Franjo Šeper, nadbiskupski tajnik.

1936.

Gđa Justina Pravica, dobrotvorka i donatorica, umrla je 5. listopada u 64. godini života.

na Miramarskoj cesti 82
U nedjelju 4. novembra u 9 sati prije podne
blagoslovice preuzv. gosp. koadjutor dr. A. STEPINAC

**KAPELU
i dječje sklonište**

č. ss. Dragocjene Krvi Isusove na Miramarskoj cesti 82

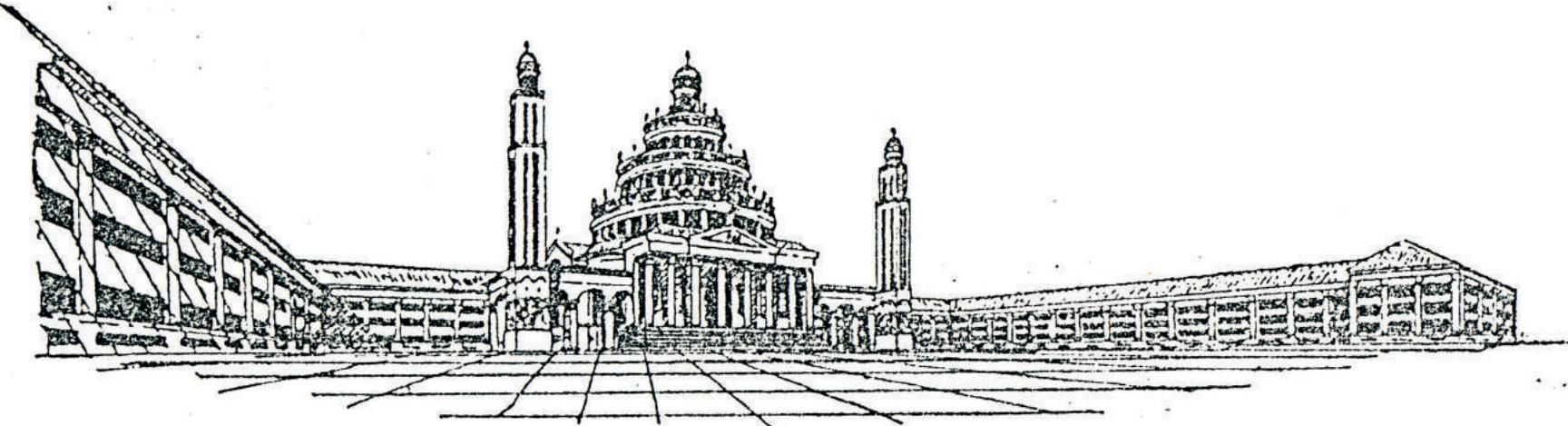
Prva je to crkvica u Trnju, posvećena
Presv. Krvi ISUSOVU
sa kipom RANJENOG ISUSA

Prijatelji i štovatelji Ranjenog Isusa, dodjite, da mu se
prvi puta na tom sv. mjestu smjerno poklonimo i slavu
spomenutog dana uveličamo

ODBOR

OSNUTAK ŽUPE SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA

1935. - 1936.

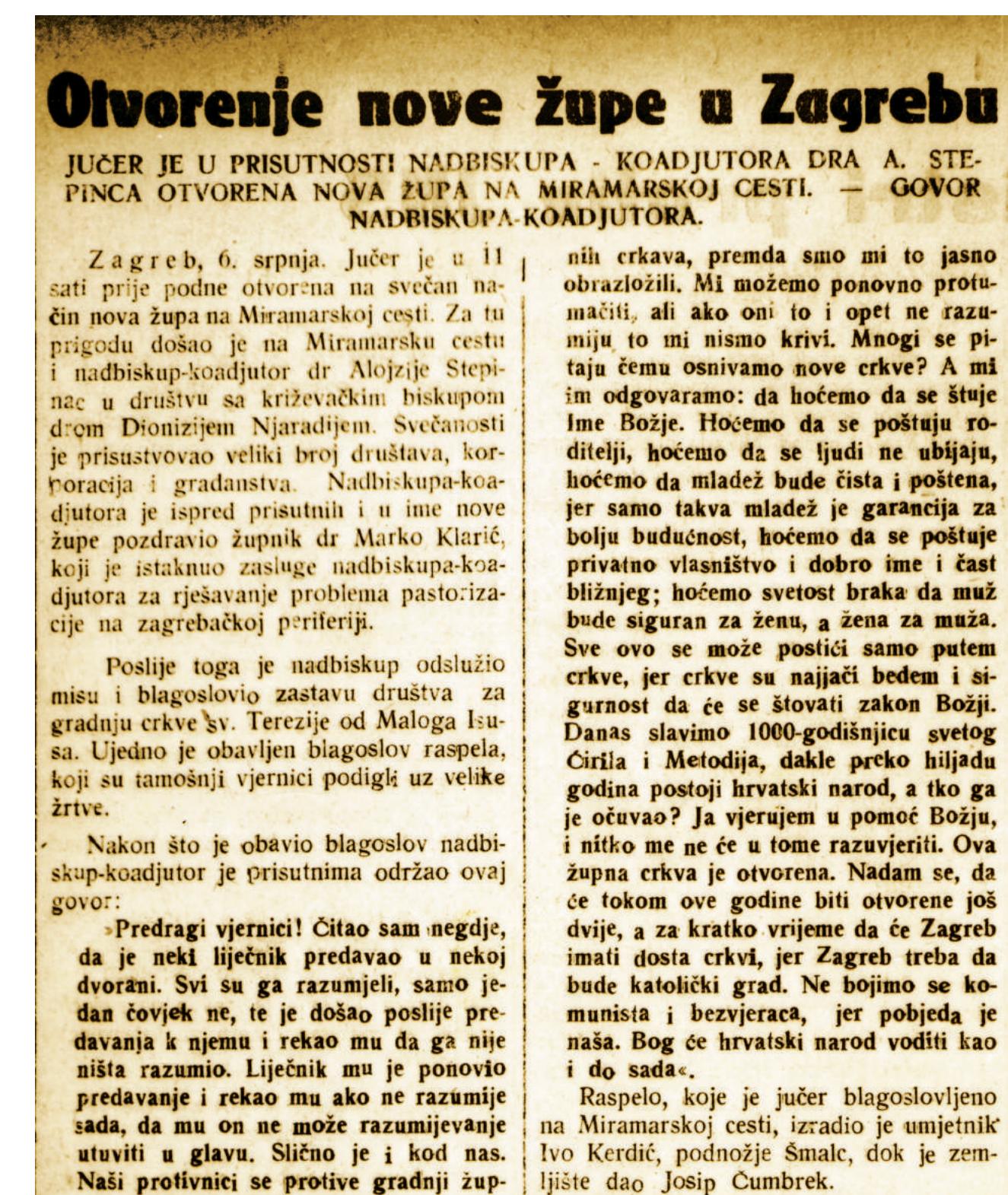
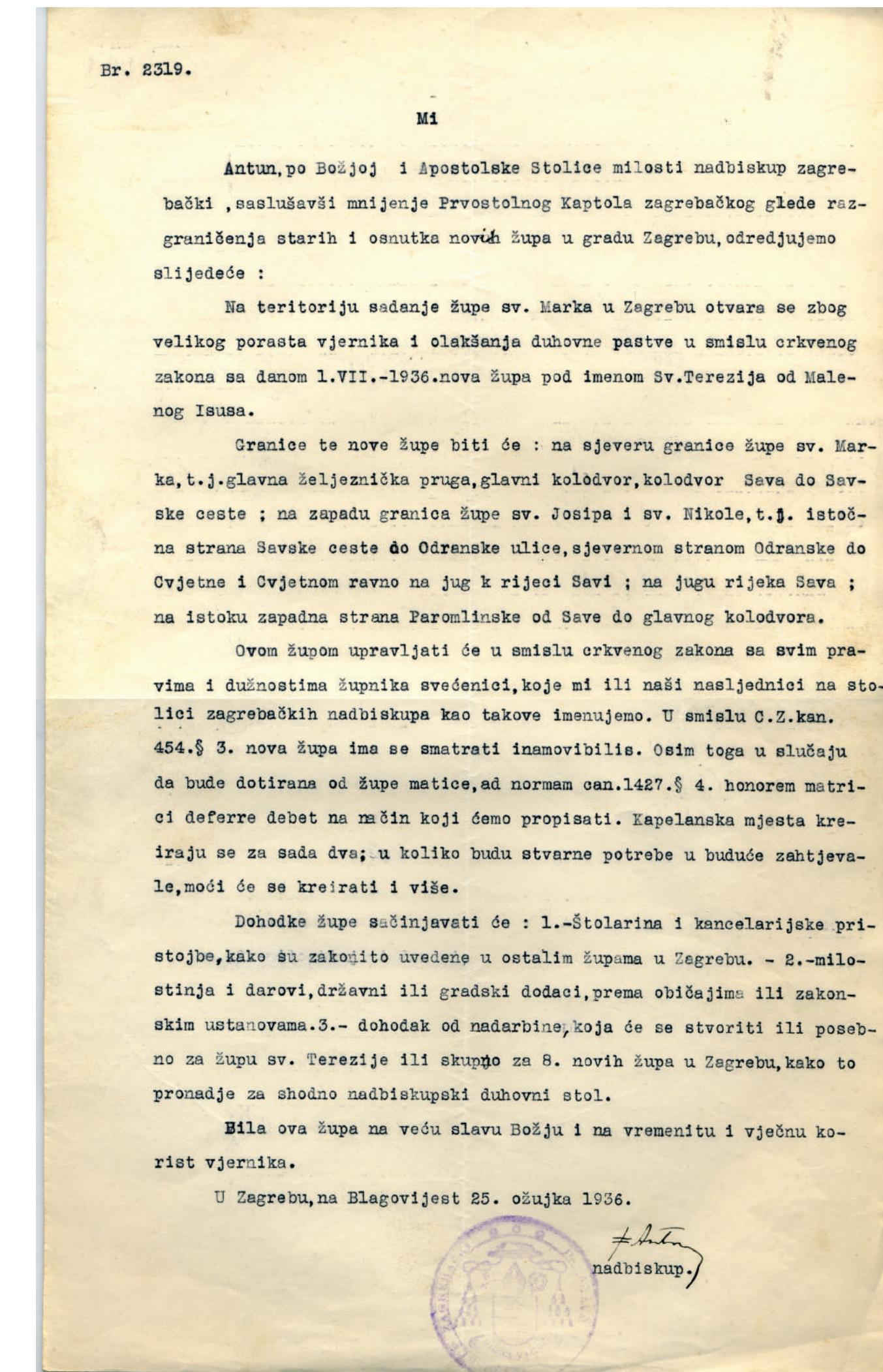

1935.

15. 1. Odbor za podupiranje skloništa sestara Dragocjene Krvi Isusove odlukom Ordinarija, a po želji nadbiskupa koadjutora dr. Alojzije Stepinca, preimenovan u Društvo za izgradnju župne crkve sv. Terezije od Malenog Isusa i za uzdržavanje Dječjeg skloništa sestara Predragocjene Krvi Isusove.
8. 3. Nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac imenovao je katehetu dr. Marka Klarića upraviteljem župe u nastajanju, a 9. ožujka odobrio je i Pravila novoimenovanog Društva i postao mu službeni pokrovitelj.
12. 5. Dr. Marko Klarić, svečanom procesijom i prigodnom propovijedi, uveden je u službu upravitelja župe u osnivanju.
15. 8. Nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac na Miramarskoj cesti 82, predvodio je akciju sabiranja novčanih priloga za izgradnju nove župne crkve. Akcije sakupljanja milodara nastavljene su potom u svim zagrebačkim crkvama kako bi se prikupila sredstva i za izgradnju svih osam novih crkava u Zagrebu.
6. 10. Nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac, uz asistenciju župnika dr. Marka Klarića blagoslovio je i položio kamen temeljac za novu crkvu koja se trebala početiti graditi na raskrižju Unske, Vrbika i Krčke ulice. Zbog novoga urbanističkog plana gradnja nije nastavljena jer je predviđeni prostor prenamijenjen za izgradnju stambenih i poslovnih zgrada.
13. 10. Društvo je u svrhu izgradnje župne crkve priredilo niz dobrovornih manifestacija, primjerice Akademiju u čast sv. Terezije od Djeteta Isusa u dvorani Hrvatskog glazbenog zavoda te potom i druge prirede radi nabave potrebne crkvene opreme.

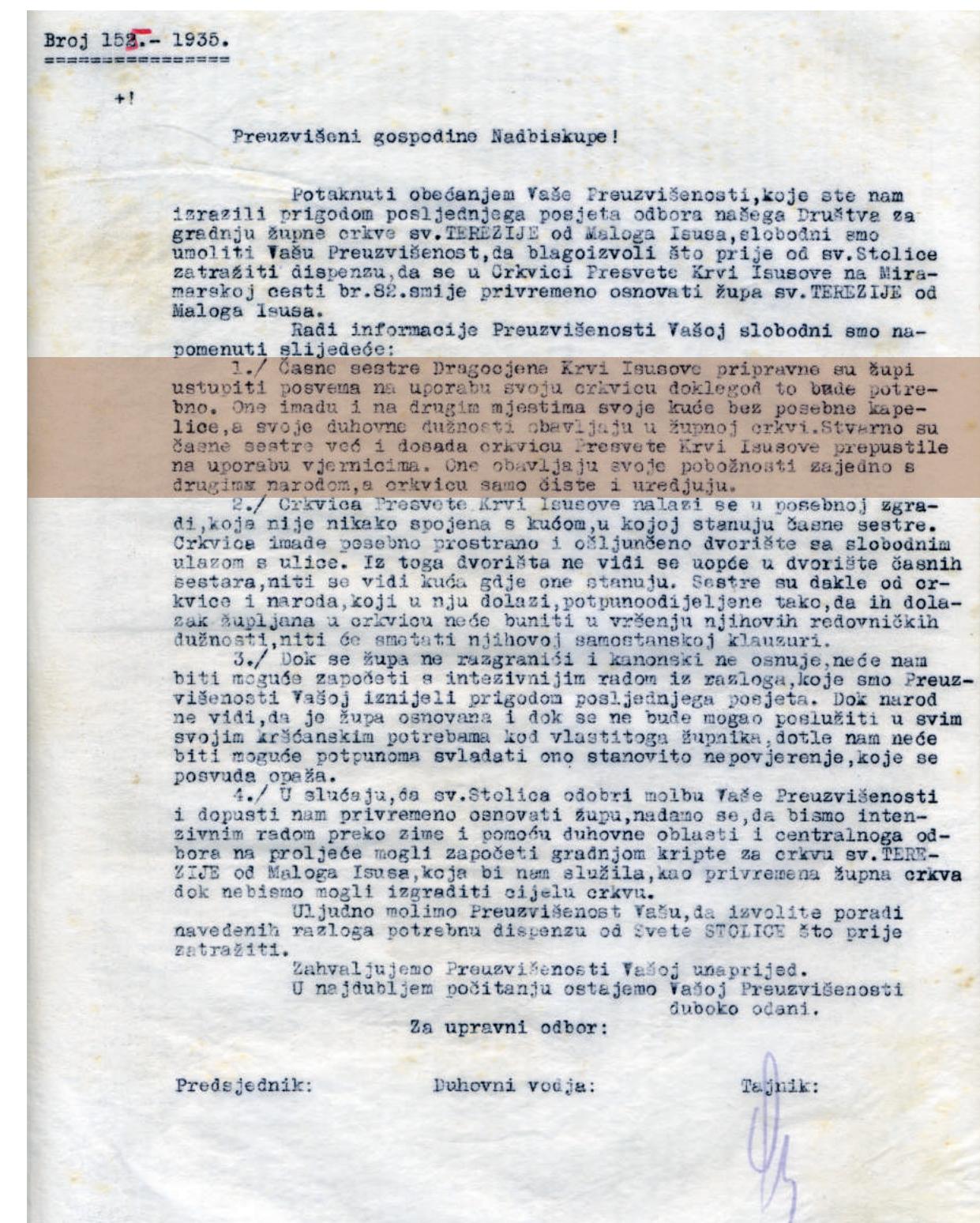
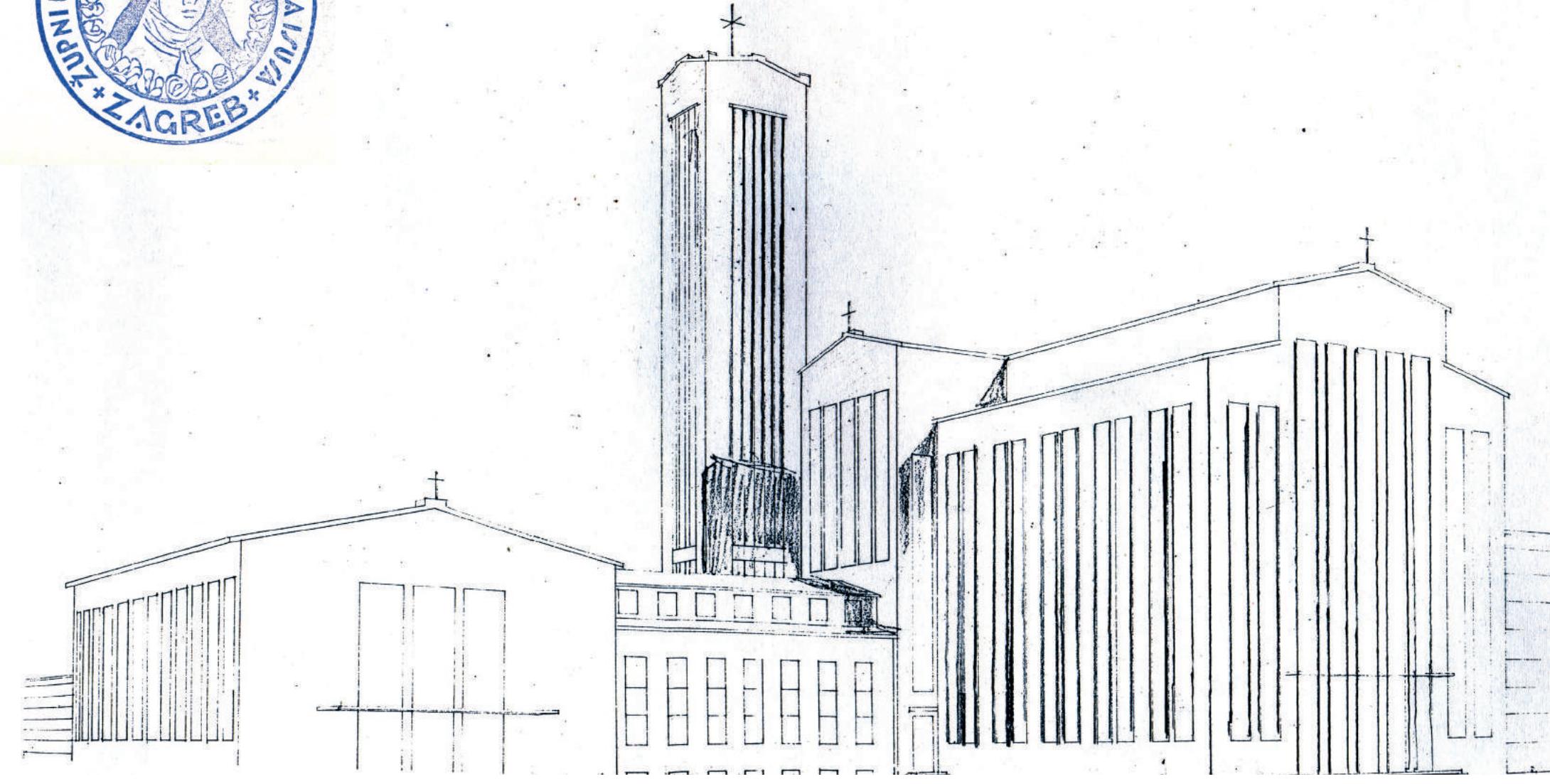
1936.

25. 3. Nadbiskup dr. Antun Bauer potpisao je Dekret o osnivanju Župe sv. Terezije od Djeteta Isusa s danom 1. srpnja.
1. 7. Tim danom Župa je službeno osnovana.
5. 7. U prisutnosti brojnih uvaženih gostiju nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac zajedno s upraviteljem Župe dr. Markom Klarićem svečano je otvorio Župu sv. Terezije od Djeteta Isusa. Tom prigodom blagoslovio je Raspelo i zastave katoličkih Društava te održao svečanu misu i propovijed.
- Odbor Društva na svojim sjednicama raspravlja o nacrtima za baziliku koje je izradio ing. Dušan Narančić. Dogovara organizaciju poslova koje treba poduzeti kako bi se što ranije započelo s izgradnjom crkve (izrada građevinske dokumentacije, izvođenje tehničkih, građevinskih i obrtničkih poslova).

OSNUTAK ŽUPE SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA

1937. - 1960.

1937.

4. 3. Upravni odbor Društva izvješćuje Nadbiskupski duhovni stol da je ing. Dušanu Narančiću povjerio projektiranje i gradnju bazilike sv. Terezije od Djeteta Isusa. Nadbiskupsko Povjerenstvo za crkvenu umjetnost prethodno je potvrdilo da je nacrt u skladu s tradicijom graditeljstva Rimokatoličke crkve. Kao idejno rješenje nacrt je upućen i Gradskom poglavarstvu ali Nadbiskupski duhovni stol odgađa gradnju bazilike zbog nedostatka sredstava.
1. 12. Nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac imenovao je mladomislike vlč. Stjepana Mičevića i vlč. Ferdinanda Orlovića za prve kapelane Župe sv. Terezije od Djeteta Isusa.
7. 12. Smrću nadbiskupa zagrebačkog dr. Antuna Bauera, dr. Alojzije Stepinac preuzima upravu Nadbiskupije.

1938.

- Društvo je tijekom godine nastavilo održavati svoje sjednice i prikupljati sredstva za izgradnju župne crkve te unaprijedivati djelovanje i rad časnih sestara i Dječjeg skloništa.

1939.

- Zbog nemogućnosti realizacije preskupog projekta bazilike, nadbiskup dr. Alojzije Stepinac naručio je novi skromniji projekt župne crkve, dvora i dvorane te obećao ponajprije izgraditi dvoranu koja bi služila kao privremena župna crkva.

Upravitelj župe, dr. Marko Klarić, već iste godine piše: "...Z Gradom je uređeno, dozvole su dobivene i s gradnjom se može početi svakog časa...."

Nažalost, zbog otpora i rata u godinama koje su slijedile projekt nikada nije ostvaren....

1957.

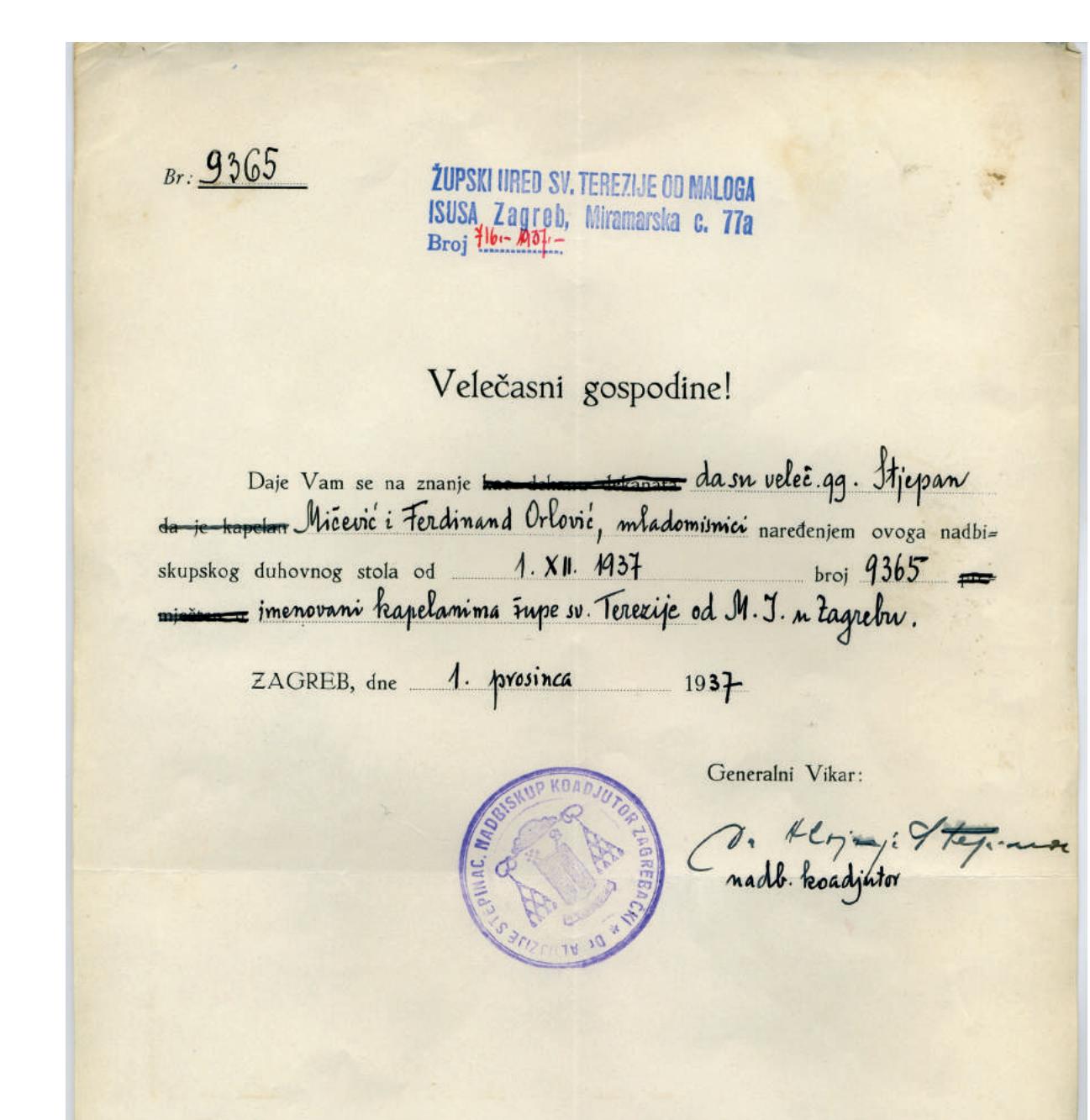
9. 7. Gđa. Marija Odžić darovala je Župi kuću u Miramarskoj c. br. 117.

1959.

28. 9. Župni ured preseljen je u kuću na Miramarskoj c. 117, čime Župa dobiva svoje prvo vlastito sjedište.

1960.

21. 12. Župnik preselio na Miramarsku c. 117.

RASPELO

1935. - 1979.

1935.

27. 05. Odbor za izgradnju župne crkve sv. Terezije od Djeteta Isusa upućuje molbu Nadbiskupskom duhovnom stolu za podizanje Raspela na raskrižju Miramarske ceste i Vrbika.
24. 7. Nadbiskupski duhovni stol odobrio je podizanje Raspela.

1936.

5. 7. Prigodom otvorenja župe nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac blagoslovio je Raspelo kojeg je za Župu sv. Terezije od Djeteta Isusa izradio kipar Ivo Kerdić. Postolje Raspela izradio je gosp. Franjo Schmalzl na zemljištu gosp. Josipa Čambreka.

1938.

17. 9 Nadbiskupski duhovni stol dao je dozvolu upravitelju Župe za služenje mise kod Raspela, pa je već slijedećeg dana služena prva nedjeljna misa na otvorenom.

1939.

17. 12. Održane su pobožnosti kod Raspela do 1. siječnja 1940.

1940.

22. 11. Zbog učestalih i višekratnih oskrnuća Raspela, Društvo je uputilo molbu banu Banovine Hrvatske dr. Ivanu Šubašiću za postavljanjem rajonskog stražara kako bi se to sprječilo.

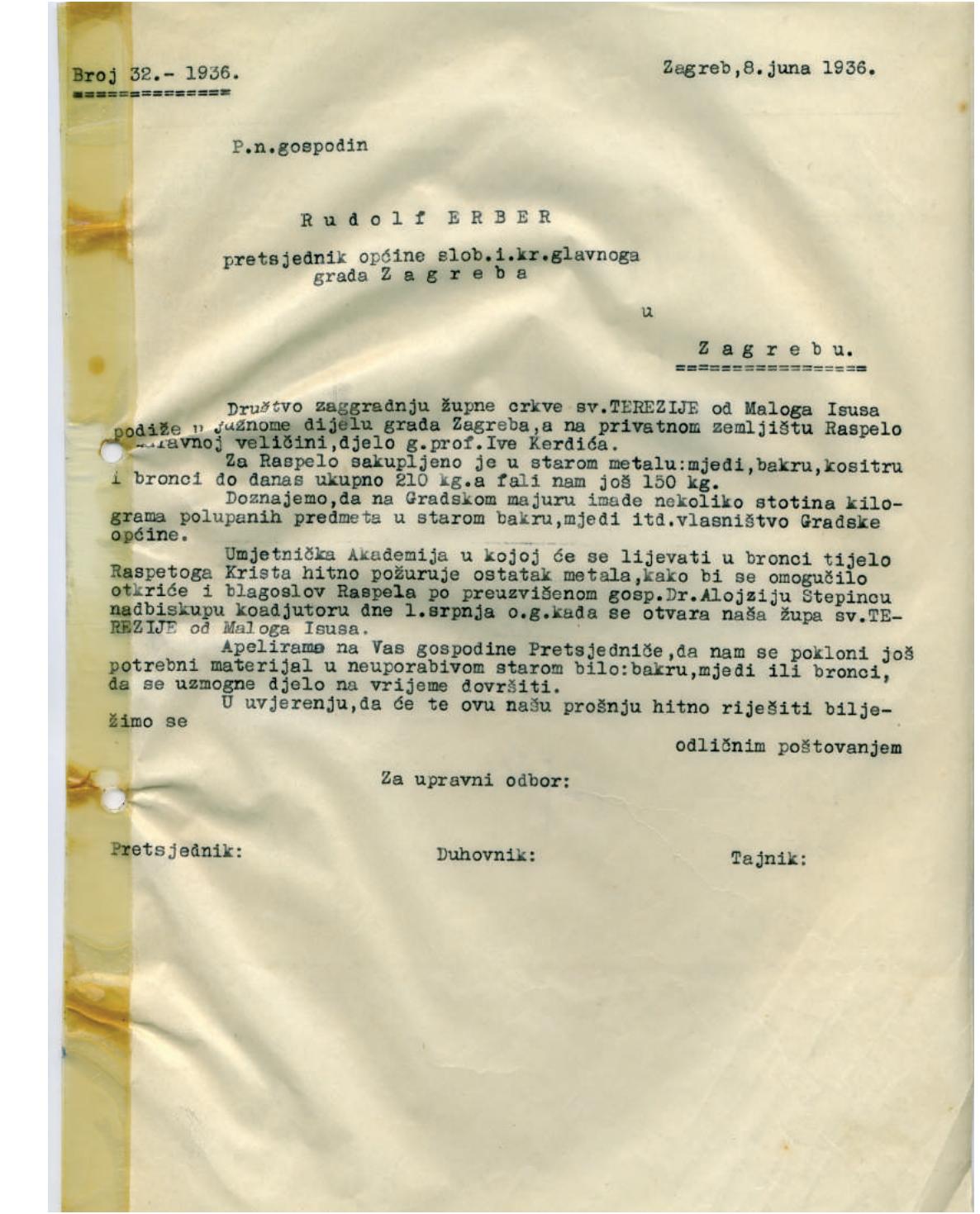
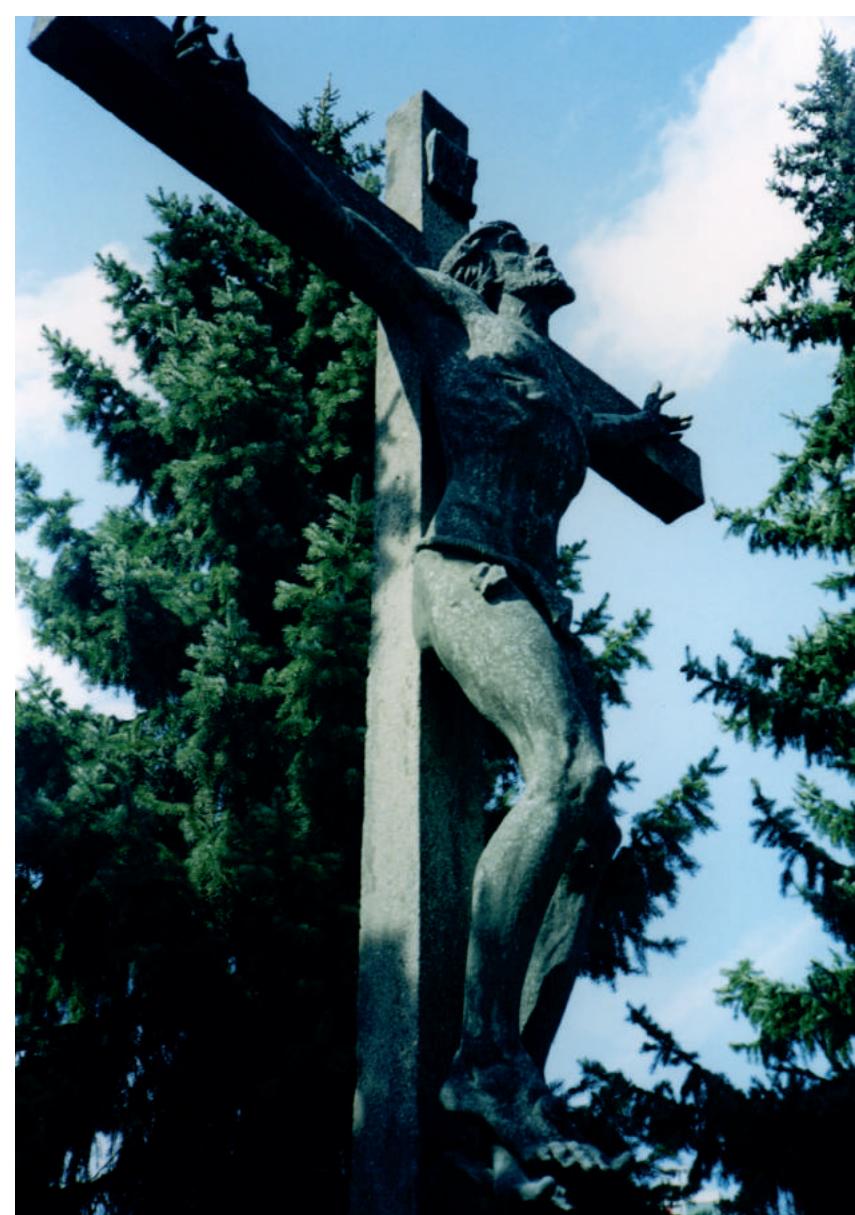
1959.

29. 9. Raspelo je ponovo oskrnuto, slomljen je *Corpus* hrastov križ. *Corpus* je sastavljen a novi je križ napravljen od armiranog betona.

1979.

27. 5. Održana je posljednja misa kod Raspela. Raspelo je potom postavljeno pred samostan. Tom je prigodom promijenjen i natpis ispod križa te je umjesto *Bože moj, Bože moj zašto si me ostavio,* napisano:

Tako je Bog ljubio svijet ...

UNUTRAŠNJOST KAPELE PRESVETE KRVI KRISTOVE

1934.

- 10. 8. Tadašnji nadbiskup dr. Antun Bauer odobrio je molbu Odbora za prijenos kipa Ranjenog Isusa i zvona iz nekadašnje kapele Zakladne bolnice na početku Illice koja je srušena 1931. godine. Kip je prenesen na Miramarsku 14. kolovoza.
- 14. 8. Kip Ranjenog Isusa dovezen je u samostan sestara Klanjateljica Krvi Kristove.
- 15. 9. Kip je svećano, uz molitve i pjesme, prenesen iz zgrade samostana i smješten u oltarnu nišu kapele.
- 7. 12. Blagoslovljen je *Križni put*.

1938.

- 17. 2. Upućena je molba dr. Alojziju Stepincu da se na oltaru kapele ostavi kip Ranjenog Isusa sve dotle dok se ne izgradi nova župna crkva. Kip je ipak uskoro morao biti vraćen novoj kapeli Ranjenog Isusa u Illici.

1946.

- 13. 1. Dobrovoljnim prilozima župljana postavljena je propovjedaonica koju je izradio župlanin gosp. Franjo Schmalzl.
- 23. 3. Dobrovoljnim prilozima župljana postavljena je ispjedaonica koju je također izradio gosp. Franjo Schmalzl.

1958. - 1959.

Tijekom ove godine, po prvi put od adaptacije iz 1934. godine, popravljaju se sad već vidljivo oštećeni zidovi kapele.

1960.

- 11. 1. Župa je dobila na dar moći sv. Terezije te su ugrađene u pozlaćeni križ.
- 25. 12. Dobrovoljnim prilozima župljana nabavljena je i postavljena nova krstionica isklesana od bračkog kamena.

ŽUPNI PASTORAL OD 1936. DO 1998. GODINE

1936. – 1945.

U kolovozu 1935. godine Društvo za izgradnju župne crkve ... izvještava Nadbiskupa da su "...časne sestre Dragocjene Krvi Isusove pripravne Župi ustupiti posvema na uporabu svoju crkvicu dokle god to bude potrebno". Pastoralni život počeo se razvijati i prije službenog osnivanja Župe. Tako je već 23. lipnja 1935. godine prva Tijelovska procesija krenula Miramarskom, Vrbikom, Paromlinskom, Varaždinskom (danasa: Grada Vukovara), Cvjetnom, Vrbikom i opet Miramarskom.

Već u prvim godinama u Župi su, kako u Katoličkom listu 1939. godine piše prvi župnik dr. Marko Klarić, osnovana „jaka društva katoličkih muževa i žena s euharistijskom i karitativnom sekcijom”, te društvo Križara i Križarica. Katoličke žene brinu se napose o blagdanima da „kako – tako nadare najveće siromahe u Župi. A njih imade vrlo mnogo.” (Spomenica, str. 6)

Župni dokumenti svjedoče da su sestre Klanjateljice Krvi Kristove od početka vodile brigu oko katehizacije propričesnika i krizmanika, tako da je Župa vrlo brzo zaživjela liturgijskim, karitativnim i katehetskim radom, iako u skučenim prostorima samostanske kapele.

1945. – 1968.

Nakon rata imenovan je novi župnik Josip Gjurić. Cijelo njegovo razdoblje obilježeno je totalitarističkim sistemom komunističkoga društva u kojem je Crkva stjerana „u sakristiju”. Mnogi istaknuti intelektualci i svećenici u montiranim su procesima osuđivani kao neprijatelji naroda. Tako je i župnik Gjurić 13. ožujka 1947. zatvoren te 23. prosinca osuđen na dvije godine zbog „nasilnog prekrštanja Srbđa”.

Duhovni život Župe vrlo je intenzivan. Prigodom proslava velikih blagdana u Župu dolaze mnogi zagrebački propovjednici. Održavaju se svečane trodnevnice i devetnice, korizmene propovijedi, svibanske i listopadske pobožnosti. Godine 1952. u Župi pod vodstvom sestara Klanjateljica djeluju već tri zabora: Zbor gospodja, Zbor gospojica i Dječji pjevački Zbor.

Vrijedi istaknuti da se od 29. listopada 1952. mjesечно služi misa za bolesne i umiruće župljane. Na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka 1960., započele su prve Misije od osnutka Župe, a pod vodstvom oo. kapucina Miroslava Novinića i Leandra Leskovara. Tijekom Misija, 25. ožujka, Župa je posvećena Bezgrešnom Srcu Marijinu, a 27. ožujka blagoslovljen je Misijski križ.

1968. – 1998.

Već za vrijeme župnika Đure Pukeca, a osobito za dugogodišnjeg župnika Nikole Stojanovića i duhovnog pomoćnika prof. dr. Alde Starića intenzivno se razvijalo pomaganje socijalno ugroženih, starih i nemoćnih župljana. Zajednica mladih i njihovi prijatelji redovito su posjećivali, pomagali, prikupljali i dijelili pomoći siromašnim, stariim i bolesnim župljanim. Pružana im je duhovna i materijalna pomoć, organizirana međusobna druženja, kao i dijeljenje sakramenata nemoćnim i sl. Najugroženije su posjećivali barem jednom tjedno, čisteći i popravljajući prostore u kojima su prebivali. Sakupljana je i dijeljena hrana, a tijekom ratnih godina odjeća, drva za loženje i dr.

Četiri člana zajednice Charlesa de Foucaulta „Isusova mala braća” nastanila su se na području Župe krajem srpnja 1980. godine, te su se odmah uključila u karitativni i liturgijski život Župe.

Dvije članice svjetovnog instituta „Mala obitelj Bezgrešnog Srca Marijinog” dolaze u Župu 8. studenoga 1987. godine, a od listopada 1998. godine dobivaju dozvolu za nošenje Svete pričesti bolesnima i nemoćnim.

ŽUPA U NOVOM PROSTORU

Izgradnja župne crkve ostala je tijekom 60 godina na razini želje i pokušaja. Tek je 1989. godine od nadležnih gradskih vlasti dobiven prvi pozitivan odgovor koji na ovom području predviđa izgradnju vjerskih objekata. Ubrzo je raspisana javni natječaj za idejno arhitektonsko-urbanističko rješenje novog župnog središta i samostana. Temeljem projekta arhitekata Vinka Penezića i Krešimira Rogine izdana je 27. studenoga 1995. godine prva Lokacijska dozvola. Gradnja Pastoralnog centra započela je 13. srpnja 1998. godine polaganjem temeljnog kamenca blagoslovljenog 29. ožujka iste godine. Gradnja crkve nije tada započela zbog neriješenih imovinskih odnosa.

U jeku gradnje došao je novi župnik Dragutin Kujavec i nastavio započete radove. Prva Sv. misa i euharistijsko klanjanje u zatvorenom objektu slavljena je 19. prosinca 1998. godine, a slijedećeg dana nadbiskup Josip Bozanić blagoslovio je izgrađeni ali nedovršeni Pastoralni centar. Nakon otvorenja u samom je Pastoralnom centru uređen stan za župnika te se on ubrzo preselio s broja 117. Za vrijeme župnika Kujavca uređivan je interijer: nabavljeni su klupe, orgulje, razglas, te centralno grijanje i hlađenje.

Godine 2002. dolazi novi župnik mr. Antun Vukmanić te nastavlja unutarnje i vanjsko uređenje. Objekt je priključen na gradsku kanalizaciju, a u podrumu je uređen sanitarni čvor. Proširen je prostor ispred ulaza, asfaltirano dvorišno parkiralište te uređene zelene površine.

Nakon neuspješnih pregovora o rješenju imovinskih odnosa, 2004. godine odlučeno je da isti arhitekti izrade novi projekt crkve i župnog dvora. U svrhu financiranja projektne dokumentacije i uređenja Pastoralnog centra, 2005. godine prodana je stara župna kuća u Miramarskoj 117. U lipnju 2006. godine dobivena je nova Lokacijska dozvola, te pokrenut postupak za dobivanje zemljišta za gradnju.

Uoči proslave 70-e obljetnice Župe, u kolovozu i rujnu 2006. godine, završeno je unutarnje uređenje Pastoralnog centra.

ŽUPNICI

8. 3. 1935. Dr. Marko Klarić, kateheta, imenovan po nadbiskupu koadjutor dr. Alojziju Stepincu upraviteljem Župe u nastajanju.

20. 6. 1944. Mijo Jelić

6. 7. 1945. Josip Gjurić (Za vrijeme odsluženja dvogodišnje zatvorske kazne J. Gjurića, Župom privremeno upravljaju: od 14. ožujka 1947. do 13. ožujka 1949. godine Antun Schenk i prof. dr. Nikola pl. Galović)

5. 3. 1968. Nikola Stojanović

5. 10. 1969. Đuro Pukec

21. 9. 1972. Nikola Stojanović

24. 8. 1998. Dragutin Kujavec

25. 8. 2002. Mr. sc. Antun Vukmanić

23. 8. 2009. Željko Lovrić

25. 8. 2013. Ivan Cestar

20. 8. 2016. Mario Pavić

Sv. potvrda na Vrbiku

U nazočnosti brojnih vjernika, roditelja i kumova, stotinu i četvero stotinu križmanica juče je u crkvi Svetе Terezije od djeteta Isusa na Vrbiku primilo sakrament svete potvrde. Svećanu misu vodio je kanonik dr. Vinko Čehovac, posebni izaslanik nadbiskupa Kuharića, koji je križmanicima i podijelio taj sveti sakrament.

— Dragi križmanici, ovo je za vas veliki dan. Zajedno vjere uzela vas je na svoju brigu i ona će vas dovesti do vječne vjere. Kroz vjeru su vas u vječnu vjeru i vječnu životinju, a vi danas, u svom vlastitim voljom, potvrđujete da propovjedate Crkvi Kristovoj — u propovjedi je mlađima poručio kanonik V. Zagorac.

Pjesmom i molitvom u dvorištu župne crkve vjernici su veličali i jučerašnju nedjelju Dobrog pastira, četrstu nedjelju nakon najvećeg katoličkog blagdana Uskrs.

